

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
Egész évre — — 240 L | Negyed évre — 60 L
Fél évre — — 120 „ | Egyes szám ára — 6 „
Nyilttér szavanként 6 L.

Alapította: ifj. Szántó Károly.
Felelős szerkesztő: Dr. BOCZ SOMA
Kiadóhivatal: „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.“

Megjelenik minden vasárnap.
Mindennemű pénzküldemények a „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.“ címére küldendők.
Hirdetéseik árszabály szerint. — Kéziratok nem adatnak vissza

Évzáró ünnepélyen.

A Kún-kollegium diszes, új palotájának márványlépcsős feljáróin ünnepi ruhába öltözött leánykák és fiúk kipirult arccal sietnek a ref. elemi iskola évzáró ünnepélyére. Édesanyák és apák ünnepélyre vivő utjukban megállanak egy-egy ablak előtt, nézik a sebeshelyi és kudzsiri havasok idekandikáló hegytömegét, a Péter és Pál napi napsugárzásban aranyló végtelen buzatáblákat.

Emlékek rohanják meg a fiatalabb generációt, mely látta az ősi papilak helyén épülő kolosszus alapkövét, látta tető alá kerülni ezt a szép épületet, látta a vidám gyermekzsivajtól hangos udvart, a népes tantermetet, s az ablak párkányán egy már elmosódott név nyomán a megelevenedett emlékek vidám tánctot járnak a néma, kongó folyosókon. Öreg tanárok, munkásai összeomlott remények e remekbe öntött várának, gondterhes, időtől barázdált arccal figyelik a legfrissebb generáció pompásan pattogó verseit, vidám énekét. Ártatlan gyermekremények töltik be a levegőt, melyek talán még a jövőtől aggódó szülők gondját is elfeledtetik ezen a szép ünnepélyen.

Annyi szép remény, oly boldog jövő csillog a szemekben, s falusi anyókák és városi dármák szívében egyforma szépségeket harangoz az anyai büszkeség. S ez a sok szépség, ez a sok remény, ez a sok elégedett arc mind, mind a „tanító bácsik“ munkája. Szeretném, ha tollam úgy tudná dicsérni őket, mint ahogy megérdemlik, szeretném, ha a hálát úgy tudnám kifejezni, mint ahogyan átérzi és át kell érezze az egész magyar társadalom, melynek jövője, fennállása, élete, e munkás kezekben van letéve. Annyi önzetlen szorgalom, munkás kedv, gyermekszeretet, nem hivalkodó, de átértett magyar hit és remény s annyi nem honorált, sokaktól észre sem vett építő munka ékesíti a „mi tanító bácsi“-inkat, hogy annak csak kifejezője lehet a toll, de nem egyszersmind a hálának is az eszköze.

Az évzáró ünnepély sok szereplője egytől-egyig megállta a helyét, dicsérve az egyéni szorgalmat s azt a szeretetteljes munkát, melylyel egy éven keresztül csiszolták, fényesítették ezeknek a kis magyaroknak, — a jövőndő magyarjainak lelkét a „tanító bácsik.“

—b.—

Cikkezni

kellene, de 30 fokos meleg van a legárnyékosabb árnyékban is, és ebben a hőségben úgy érzem, hogy már minden elképzelhetőről irtunk szélteben-hosszában ez ujság hasábjain. A legaktuálisabb kérdés, melyről e cikknek szólani kellene, a stabilizáció hónapok óta kísértő problémája volna, melyet hetenként átlag kétszer oldanak meg s ugyanannyiszor hagynak megoldatlanul, de ehhez a kérdéshez egy vidéki ujságnak hozzányulni

kissé mégis vakmerő dolog volna. Előre jóslatokba bocsátkozni valami felől, a mi nincs, s talán nem is lesz meg, túl lépné részünkről az illetékeség határát. Aztán meg végeredményben igazán mindegy, hogy stabilizált vagy stabilizálatlan leiből van kevés a zsebünkben. Olyan stabil még Bratianu sem fog megteremteni, amely a zsebünkben is maradna, pláne ebben a méreg drága világban. Maradna még egy másik politikai természetű kérdésnek a megvilágítása s ez a nemzeti párt külön parlamentje volna. A külön parlamentnek az összehívása állítólag a napokban fog megtörténni. Előre látható eredménye persze nem az lesz, hogy a kormány meg is bukik e feletti bánatában, de hoz mégis bizonyos élénkséget, s legalább az ujságoknak lesz mivel foglalkozni. Miután szent meggyőződésünk, hogy a magyarságra nézve a liberálisok tizenkilencet, a nemzetiek pedig egy hián huszat jelentenek, a mi szempontunkból szintén nem fontos, hogy miről fognak zöngedezni a parlamenti berkekben.

Várospolitikai dolgokról már sokkal érdekesebb dolog volna írni, de erre sokkal hivatottabb munkatársunk van. E cikk keretében csak az új vízvezetékéről volna pár szavunk. A gazdasági krízis nem engedi meg, hogy a város megépíthesse a régen sóvárgott vízvezetékét. A városi tanács egy nobilis gesztussal mégis segítségére sietett polgárainak. Naponként szép, tisztán tartott hordóban házról-házra járva, vizet kínálnak. Egy nagyvárosi bizonyára megfogja mosolyogni ezt, pedig a város felső végén lakó polgárok szempontjából ez a régen nélkülözött intézkedés megkönnyíti éppen ilyen forró nyári napokon a vízfordásnak oly sok fejtörést okozó problémáját. Patak- és forrásvíz frissen és tisztán a házhoz szállítva sok háziasszonynak leszi könnyebbé a háztartással járó gondjait.

Kimerítve tehát így vagy úgy a fenti témákat, nem ártana talán, ha egy keveset inagunkról is diskurálgatnánk.

Mindenki tudta, hogy a Kaszinó igazgatósága legalább részben pótolni akarva a mozitól megfosztott tagjainak és az érdeklődőknek vasárnapi szórakozását, népies előadások rendezését határozta el. Mint említettem, mindenki tudta, de mire megjött a vasárnap, mindenki elfeledte. Illetve bocsánat. Mindenki nem. Mert voltak olyan hölgyek és urak jelen, kik nem félték annyira a melegtől, voltak, akik igenis eszükbe tartották a pontos dátumot, kik kedves kötelességüknek tartották úgy a Kaszinóval, mint az előadóval szemben, hogy minden laza kibeszélés helyett beüljenek egy kellemesen hűvös terembe, hogy kellemesen töltsék el azt az egy órát, mely erre a célra ki volt tűzve. Sajnos azonban, többen voltak azok, kik távol maradtak: a kényelmesek és a kötelességükről megfeledkezők. Milyen kicsi akadály egy meleg nyári délután, de ime, már ez is elég ahhoz, hogy

megfeledkezzünk tartozásunkról. Szomorú és bántó dolog. Mi lesz, ha a magyarságnak egész szívet és lelket igénybe vevő akadályokat kell leküzdenie, vajjon akkor hol lesznek azok, kik most a kis meleggel beszélnek ki és mentegetik távolmaradásuk tényét?

Az áldozathozások idejét éljük ma. Bármennyi áldozatot hoztunk eddig, bármennyire is kifáradtunk és kimerültünk már ebben, még mindig nem volt elég s még soká nem lesz elég. A magyarság fájának fennmaradása, virágzása, annak ápolása a jelen generációjának kötelessége. Kötelesség, melyet külső kényszer s belső szükség parancsol reánk. Törvény, melynek engedelmeskedni a legszentebb kötelesség, a legdrágább erény, melyet ha hiven teljesítünk, a jövőndő generáció áldását hozza reánk, kiknek a jól ápolt fa egyszer majd virágozni és gyümölcsöt hozni fog. Lépjünk végre rá arra az utra, melyen haladni talán nehéz, talán lemondással, erőnk feletti önmegtartozással jár, amelyen nincs önzés, nincs egyéni érdek, csak egyetlen nagy cél: a magyarság jövőndő boldogulása.

A Szent István-hét Budapesten.

Az ideai Szent István-hétre már nagyban folynak az előkészületek a társadalmi és hatóságai szervek hivatott tényezőinek irányításával. Az ünnepségek programja akkorára bővült, hogy egy hét keretében már el sem volt helyezhető. Az 50 százalékos vasuti kedvezést a kereskedelmi miniszterium már augusztus 14-től kezdve engedélyezni fogja azoknak, akik Szent Istvánra Budapestre utaznak; a visszautazásra szóló kedvezményt pedig augusztus 31-ig kiterjeszti. Ugyanilyen intézkedést tesznek a helyi érdekű vasutak, a hajóvállalatok, sőt tárgyalás folyik a légiforgalmi vállalatok utazási kedvezményéről is. A külföldiek javára a megfelelő idő alatt a határátlépés díja szintén 50 százalékos lesz.

A várható nagy idegenforgalom lebonyolítására megfelelő előkészületek történnek. Egyre bővítik és renoválják a nagyszállókat, amelyek befogadó képessége többszáz szobával növekedett. Azonkívül az igen olcsó népies elszállásolást is tovább fogják az idén fejleszteni.

A vallási kegyelet festői pompában fog kibontakozni az ideai Szent István-napi körmeneten, amelyen már tavaly is több mint 70 ezer ember vett részt. A körmenetet az idén Serédi Jusztinián hercegprímás vezeti. Külön eseménye lesz a Szent István-hétnek ezer amerikai magyar Budapestre érkezése, akik öt napot töltenek a magyar fővárosban és szintén részt fognak venni a körmeneten. Az amerikai magyarok ünneplésére külön bensőséges program készül, amely szimbolizálni fogja az elszakított magyarság együvértartozását.

Rendkívüli érdeklődést fog kelteni az au-

gusztus 18-án megnyíló mezőgazdasági kiállítás, amelynek egy részét a fővárosi Vigadóban, más részét pedig a Városligetben rendezik. Ez be fogja mutatni mezőgazdasági termelésünk haladását Trianon óta. Gyűjteményes, oktató és szemléltető csoportjai főleg a baromfitenyésztés, a gyümölcsstermelés, a virágkertészet, a földjavítás, a vetőmagnemesítés és tisztítás stb., legújabb haladását fogják feltüntetni. Ezt a kiállítást nemcsak a gazdák, hanem a városiak is nagy érdeklődéssel tekinthetik meg. Másik nagyszabású kiállítása a Szent István-hétnek az augusztus 18-án megnyíló kézművesipari tárlat lesz, amelyet az Országos Ipartestület égisze alatt rendeznek. Ennek a keretében tartják meg a koszorus mesterek versenyét. Lesz továbbá a Margitszigeten divat-, lakás- és sportkiállítás is.

A szokásos Szent István-napi néptünnep az idén művészi megrendezetségekben bontakozik ki. A Tattersaalban 20–25 ezer emberre létesített színpad fog működni pantomimekkel, fény-effektusokkal, valamint dalárdákkal és nemzeti táncok bemutatásával. Ökorsütés is lesz, felvonulással és dudaszóval, úgy, ahogy azt Jókai feledhetetlen regénye, a Magyar Nábob leírta.

A nemzeti lelkesülés és elmélyedés célját fogja szolgálni az a történelmi felvonulás amelyet a legkiválóbb magyar színművészek részint a városligetben, részint a Margitszigeten rendeznek. Az előbbi helyen nagyszabású Karneval, az utóbbin pedig Magyarbucsu fog lefolyni. Az előbbi történelmi életképek sorozata lesz. Megkapóan vonulnak fel a magyar történelem dicső és fájdalmas eseményei.

Végül a sporteseményekről kell még szólnunk. Ezek két héten át ugyszólván szakadatlanul tartanak. Kiemelkedő lesz a nemzetközi uszóverseny a világhírű magyar uszónak, Bárány Istvánnak és méltó svéd társának, Arne Borgnak részvételével. Nyolc napon át folyik le a nemzetközi kerékpáros és motrokerékpár-verseny döntő mérkőzése a világ bajnokságért. Ezen számos külföldi vesz részt, közte a franciák is.

Kiveszi a részét az ünnepi eseményekből a fővárosi kereskedelem is, amely szebbnél szebb kirakatokat rendez és árait ebből az alkalmából egyöntetűen leszállítja.

Felhívás.

A román állampolgárok névjegyzékének összeállítása alkalmával, részben a hatóságok, részben a felek nemtörődömsége folytán, sajnos azokból igen sokan, — tulnyomó részben magyarok, — kimaradtak.

Az 1924. évben hozott és a román állampolgárság elnyerése és elvesztéséről szóló törvény 67. szakasza módot nyújtott ugyan eddig is az elintézetlen ügyek rendezésére, — mégis igen kevés azoknak száma, kik a kérdés fontosságát felismerve, benyújtották volna kérvényeiket a belügyminiszterhez.

Az említett szakasz régi szövegezése szerint ezt bármikor lehetett kérni. Jött azonban közben a sokat várt és emlegetett új egy szakaszos törvény, mely nemcsak, hogy nem nyújt új lehetőséget a rendezetlen ügyek elintézésére, hanem az eddig is megszorította olyformán, hogy az összes állampolgársági ügyeket átutalva az Igazságügyminiszterium hatáskörébe, a kérvények benyújtásának végső határidejét 1928. december 31-ében állapította meg.

A módosított 67. szakasz szövege szerinti magyar fordítása a következő: Mindazon pol-

gárok, kik ezen névjegyzékbe nem volnának felvéve avagy nem nyertek a 64. szakasznak megfelelő bírói ítéletet, jelen törvényéletbelépésének napjától (1924. január 14) kezdődőleg a román állampolgárságot kizárólag csak a 7. szakaszban irt módzatok valamelyikének alapján nyerhetik el.

Kivételt képeznek azon jogszerinti román állampolgárok, kik az összeírások alkalmával távol voltak lakhelyükről és mint ilyenek az 56. szakasznak megfelelően 1928. december 31-ig kérhetik az illetékes községi bírónál a névjegyzékbe leendő felvételüket.

A községi bíró csak az igazságügyminiszterium kötelező értesítése (jövahagyása) alapján dönthet a kérés felett, miért is az összes iratokat a miniszteriumhoz (igazságügy) tartozik felterjeszteni.

A bíró végzése a 64. és 65. szakaszban irt törvényes határidőn belül felebbezés (apel — törvényszék) és felfolyamodás (recurs — simitőszék) útján támadhatók meg.

A román állampolgárság megállapításának eljárása az Igazságügyminiszterium felügyelete és fennhatósága alá helyeztetik. (Megjelent a monitorul Oficial 1928. június 2-ik 119/1928. számában.)

Hogy tehát ezen határidőig lehetőleg minden arra jogosult benyújthassa kérvényét, felhívom az érdekelteket, hogy ezirányu kérésüket minél előbb adják be, erről engem személyesen értesítsenek. Szövege a következő: Domnule Ministru. Subsemnatul X. Y. de profesiunecu domiciliul în înbaza art. 67 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române din 1924 cu profund respect vă rog să binevoiiți a da aviz favorabil Primăriei comunei pentru a putea fi înscris ulterior în listele cetățenilor români.

În sprijinirea cererei mele depun următoarele acte: (felsorolandók az összes mellékletek a kibocsájtási hatóság és szám megjelölésével.) Primiți vă rog Dnule Ministru asigurarea deosebitelor mele considerațiuni. Alairás s. k. „A kérvény az iv alsó részén következőképpen címzendő:“ D-Sale Ministru de Justiție București. A kérvény bélyege 8 leu.

Csatolandó okmányok a következők: 1. szül. anyakönyvi kivonat, 2. esetleges házassági és a gyermekek szül. anyakönyvi kivonata, 3. erkölcsi bizonyítvány, 4. előjárósági igazolvány, hogy 1918. december 1-én Erdély mely községében birt. illetőséggel, 5. előjárósági igazolvány, hogy az összeírások alkalmával nem tartózkodott X községben, ahol egyébként fölveendő lett volna az állampolgárok névjegyzékébe, 6. előjárósági igazolvány, hogy nem optált idegen állampolgárságért, hogy nem kérte Magyarországra való repatriálását és hogy nem fellebbezett a „Comisiunei de Apel“-hez, végül 7. katonai helyzetének igazolása.

Egyben köztudomásra hozom, hogy Pártunk bukaresti Parlamenti Csoportja ezentul csak az egyes tagozatok útján áll a közönség rendelkezésére.

Dr. Leitner Mihály
tagozati elnök.

Panasz.

Megint oda intézzük sorainkat, ahova — úgy véljük, — olyan természetű bajokban, amilyen a tollunk hegyén most fickándozik, már csak azért is helyén való, mert egyfelől közelfekvő megyei hatóság, másfelől ha uem csalódunk, intézkedő hatáskörrel van az államhatalom részéről felruházva: t. i. a pénzügyi igazgatósághoz.

Panaszról van szó, de ez nem a mi panaszkodásunk, hanem sok helyben lakó szegény emberé, és ez a sok szegény ember csak halk szóval susogja baját, nem hallszik az a szomszédig se, de bizakodik abban, hátha a nyomtatott betűk felsorakoztatott küldöttsége által figyelmet kelt ott, ahol tehetnek, ha akarnak.

Sok-sok szegény ember érdemelte meg becsületes közszolgálatban lemorzsolódott küzdelmes életpálya végén, hogy eltartsa az a munkaadó, aki elvette tőle a munkabíró esztendőket. És ezért lett állami intézmény már az ókorban a prytaeonon, amelyben kiérdemesült egyéneket tartottak el közköltésen. Ily intézmény helyett ma érdemeket nem szerzett egyének szabad rohamát látjuk a vagyonsodás felé, mig azok, akiket az ellátás megillet . . .

Nem, most egyébről akartunk írni. Kapja meg az a nyomorgó nyugdíjas azt a neki hónaponként kijáró száraz kenyérré valóját akkor, a maga idejében, és ne kelljen érette újabb kálváriát járni és szenvedni. Mert a közelebb fekvő időkben az állami adóhivatalok egészen elfelejtették azt, hogy nemcsak nekik, nemcsak pontos bevételezőknek, hanem pontos fizetőnek is kell lenniök. Ki és mi legyen pontos fizető, ha nem az állam fizető helye. És az adóhivatalok nem gondolják meg, hogy mikor ebbeli kötelességüknek nem felelnek meg, rossz véleményt gerjesztenek állami intézményekkel szemben. Pedig, nemde ilyenformán perbe fogható is volna az állam ellen elkövetett vétség miatt. És ebből a nézőpontból, tudjuk, elnézésre nem igen lehet számítani.

No hát, az adóhivatal elköveti a mulasztást azzal, hogy a hónap vége felé nem teszi vizsgálat tárgyává fizetőképességét s ha látja, hogy készletei nem fedezik a következő hónap elején fizetendő szükségletet, nem kér ellátmányt, hanem azt az összeget, amit a hónap elsején, másodikán kellene kifizetni, úgy, ahogy lehet az egész hónap alatt. Azzal pedig éppen nem törődik, hogy az a szegény nyugdíjas hogyan nyomorog amig pénzéhez juthat. Jól tudjuk, hogy ha ez az eljárás a felsőbbbség előtt teljesen ismeretlen, mert különben rég éreztette volna megtorló erejét mulasztó alkalmazottaival, azért most a nyomorgó nyugdíjasok csendes panaszát ezekben a sorokban igyekszünk a közönség iránt való méltányosságért nagybecsült pénzügyi igazgatóság elé juttatni, kérve, hogy ha szelid eszközökkel nem lehet, hát gorombább módon is, hiszen erre talán van mód manapság, méltóztassék kitanítani alant hivatalt arra, hogy mily kötelességei vannak neki az állami presztizs megőrzése tekintetében s mennyire időszerű már tudnia az állam alkalmazottjának, hogy ha nem veszi be és nem kezeli pontosan az állam jövedelmeit, az államot anyagi romlásba segíti, ellenben pontatlan fizető hírét kelti az államnak, ezáltal még többet árt neki erkölcsi tekintetben.

Z. u. i.

HIREK.

— A dedácsi kertünnepély. Minél jobban közeledik az ünnepély terminusához, annál impozánsabban bontakoznak ki annak méretei. Most már egyes részletekről is írhatunk. Elsősorban kell megemlítenünk a lóversenyt. 100 tagu bandérium felvonulásával kezdődik e verseny. E bandériumból kiválnak azok a lovasok, akik a versenyben részt vesznek. A dévai, vajdahunyadi és sztrigy-szentgyörgyi telepesgazdák, valamint a lozsádi magyarság nagy lelkesedéssel vetekednek abban, hogy a hatás és a siker minél

nagyobb legyen. Az erkölcsi tudaton kívül nem megvetendő az sem, hogy az első díj nyertese 1000 leut, a második és harmadik nyertes egyenként 500 leu jutalmat kap és mind a három egy művészi kiállítású díszokmányt. Fénypontja lesz az ünnepélynek a rózsakirálynő megkoronázása. Rózsákkal díszített és villanyreflektorokkal megvilágított trónuson történik a megkoronázás két udvarhölgy és 25 egyformán öltözött apród asszisztálása mellett. A gyönyörű élőkép és a nyertesek részére kiállítandó díszokmányok és emléktárgyak bizonyára sok szép leánynak az ambícióját fogja sarkalni. Eddigi jelentések után most állapítható meg, hogy ugy Déván, mint a vármegye egész területén óriási verseny folyik az iránt, hogy ez ünnepély minél fényesebben sikerüljön.

— **A Magyar Párt parlamenti csoportjának irodája** ez uton is tudomására hozza az érdekelteknek, hogy bármely ügyben ezután csakis valamely tagozati elnökség útján lehet az irodához fordulni, mert közvetlen a felektől eredő megkereséseket a jövőben az iroda nem fog elintézni.

— **Kerti-ünnepély.** A tavaszi hűvös napokat és zavaros időjárást alig egy pár napja kellemes nyári napok váltották föl s máris egy igen szépnek, kellemesnek ígérkező kerti-ünnepély előkészületeiről hallunk. A ref. Nőszövetség és a ref. Dalárda templomunk építési költségeinek fedezetére f. hó 29-én a kis-kollegium kertjében tartandó együttes kerti-ünnepélyre készülnek. Körölből 50 leányból álló torna csapat már napok óta tanulja nagy buzgalommal (némelyek otthon a tükör előtt is tanulják) a szép torna gyakorlatokat. A különböző bizottságok is lelkesen fáradoznak a legnemesebb célra tervezett ünnepély sikere érdekében s mi kíváncsi és mulatni vágyó közönség örömmel ígérjük, hogy mindnyájan ott leszünk.

— **Régi privilégiumok megszüntetése.** Az alkotmány törvény kimondja, hogy Románia területén privilégiumok nincsenek s nem lehetnek. Ezek alapján rá jár a rud az ugynevezett kisebb királyi haszonélvezeti jogokra és ezek között éppen most a malmokról van szó. A pénzügyi hatóságok most rották ki először a városra malomtaxákat és pedig a vármalomra és az alsómalomra külön-külön 360 leut, a középső malomra 240 leut. Ez a kezdet, mely szép fejlődés csiráit hordja magában.

— **Nagy zenei esemény városunkban.** A wieni „Sängerfest“-re utazó erdélyi dalárdák f. hó 16-án este 6 órakor érkeznek városunkba 150 énekes, másnap vagyis 17-én 2 énekpróbát s tart este a Transsilvania kertjében koncertezik. E nagy zenei eseményre már most felhívjuk városunk közönségének figyelmét.

— **A Kishegy csapadékvizei** abban a csatornában folynak le, mely a járásbiróság épülete mellett nem csekély megbotránkoztatást okoz a közellakóknak s az arra járóknak a benne felhalmozódó rondaságok és azok büze által. Az állandó választmány most rendelkezett a csatorna kitisztítása felől.

— **Uj országos vásár Algyógyon.** Algyógy község folyamodott a minisztériumhoz július hónap 1., 2. és 3. napjain tartandó országos vásár engedélyezése iránt. Az első két nap állatvásár volna s a harmadik a kirakóvásár. A városi tanács állandó válaszmánya a 30 kilométeres körzeten belül fekvő Szászváros nevében, mivel a jelzett időpont körül itt vásárok nincsenek, az engedélyezés ellen kifogást nem tett.

— **Uj vadászati felügyelő Hunyadmegyében.** Az uradalmak minisztériuma D. D. Floru vadászati felügyelőt július elsejével felfeltette állásától és helyébe Oprea Mircea dévai képviselőt nevezte ki.

— **Bukarest kerületekre való beosztása.** Bukarestet nemrégiben hat kerületre osztották be, amelyek mindenikének külön postahivatala van. Az egyes kerületek I—VI számokkal vannak jelölve. Ezzel kapcsolatosan jelezzük, hogy az Országos Magyar Párt parlamenti csoportjának irodája, amely a Str. Poincare 28 számú házában II-ik emeletén van, az I. kerülethez tartozik. Ezért felhívjuk az érdekeltek figyelmét arra, hogy minden, a parlamenti csoport irodájához címzendő levelek a Bukaresti I. jelzéssel is legyenek ellátva az utca és házszámán kívül.

— **Vendégek bejelentése.** A rendőrkapitányságtól vett értesülésünk szerint a népnilyvántartó hivatalokról szóló törvénynek a vendégek bejelentésére vonatkozó rendelkezések szigorubb alkalmazását kezdte meg a belügyminiszter. Eszerint köteles minden lakástulajdonos a hozzá bármily rövid tartózkodásra érkezett nem helyben lakó egyént még ha családjuknak tagja is, az érkezéstől számított 12 órán belül a népnilyvántartó hivatalnál az illető személy buletin-jének, esetleg egyéb okmányának is bemutatása mellett bejelenteni. Az ezt a rendelkezést figyelembe nem vevőre kiszabandó büntetés minimális összege 500 leu.

— **Egy új üzlet megnyitása.** Az ország-szerte pusztító gazdasági krízis nem kímélte meg városunkat sem. Régi, szolid cégek ropantak össze s a súlyos adóterhek, a vevőközönség teljes anyagi kimerülése még a legmegbízhatóbbakat sem kímélte meg. A háboru utáni évek legvirágzóbb férfi és női divatüzlete volt a Stern Ferdinánd cég. Hires volt arról, hogy a legfinomabb s a legdivatosabb férfi- és nőicikkek kimeríthetetlen mennyiségben és szépségben állottak a nagyközönség rendelkezésére. A súlyos gazdasági krízis azonban nem kímélte meg a város és vidék e kedvenc vásárló helyét sem s a külső gazdasági viszonyok súlya alatt kénytelen volt a cégtulajdonos üzletét bezárni. Stern Ferdinándot agilitása azonban nem engedte nyugodni s érezve azt, hogy a helybeli piacnak szüksége van az ő kereskedői talentumára — kiváló izlésére; átvette az az új M. STERN cég vezetését, hogy a volt cég nyomdokán haladva s a mult tapasztalataival gazdagodva egy új vállalkozás keretében szolgálja továbbra is hű és kitartó vevőközönséget. A Str. Regala 1. sz. alatt immár megnyitott az új üzlet, melynek szép helységében megint a legszebb és legfinomabb férfi- és nőidivatszövetek, legfrissebb nyári ujdonságok várják a vevőközönséget, mely bizonyára a régi kitartással és szeretettel fogja ezt az új céget is pártolni.

— **Közgazdasági értesítés.** Gabonapiac: Buza. Felhozatal elég nagy. Fizettek reggel nagyvékánként 255—260 leut, később ellanyhult, úgy, hogy a déli órák felé már sokkal olcsóbban volt kapható. Tengeri. Bőven volt a piacon. Ára 180—185 leu nagyvékánként. Burgonya. Uj 60—70 leu litervékája. Időjárás kitűnő. termés kilátások a legjobbnak ígérkeznek.

Glosszák.

Görög szó. Magyarul: jegyzetek, jiddistül: smoncák. Legjobban a feleségem tudja körülírni mondván: „hát ez borzasztó, mind a 27 zsebkendő amit kiadtam mosni, minden

sarkán bogra volt kölve és azokat egész délután kellett kibogoznom, hát ez borzasztó, ily bogmánia!” Egy szuszra mondta volna tovább, de elált a szava, mert én hirtelen kivettem a 28-ik zsebkendőt és a negyedik sarkára is hogot kötöttem. Hogyne kérem, egy uj szó, bogmánia, ezt érdemes volt megjegyezni.

Az előrebocsátottakból kitűnik először, hogy ahányszor valami megjegyezni valót látok vagy hallok, mindannyiszor egy-egy bogot kötök a zsebkendőm egyik még szabad csücskére, másodsor, hogy a feleségem haragszik a glosszákra, vagyis az ilyen jegyzeteimre, végre, hogy 28 darab zsebkendőm van, (van közte lyukas is) s így mindennapra jut egy-egy, csak a hónap utolsó két vagy három napjára (kivéve a február hónapot) nem. Ez télen is nyáron is kellemetlen. Télen, mert rendszeren náthás vagyok, nyáron mert sokat izzadok. A legjobban járok február hónapban, ha nincs szökőév, mindennapra jut egy zsebkendő.

Hirtelen elhatározással a szennyesből kaptam egy rongyos zsebkendőt és elkezdtem kibogozni a csücsköket. Ime mit tartalmaztak.

* * *

Alkoholizmus. Na igen. A Kaszinó igazgatósága úgy vélte, hogy ideje volna a magyar társadalom érdekében is valamit tenni és népi tudományos előadások tartását határozta el. Hászén igaz, a Kaszinó igazgatósága tudatában van annak, hogy nincs oly tudomány, amely ne volna a magyar társadalom minden egyes tagjának a kisujja körme alatt, de hát úgy vélte, hogy mégis nagy érdeklődést vált ki, ha orvosi szempontból világitja meg a dolgot, Sváby doktor előadásai oly élvezetesek, hogy bizton telt házra számíthatott. Rosszul számított. Mit érdeklí az alkoholizmus a férjeket? Arról elég gyakran tart előadást az asszony, ha a család fő éjjel kerül haza. Az asszony pedig könyv nélkül tudja azt, amit Sváby doktor papirról olvas. Aztán 45 fokos melegben ki az ördög megy tudományt hallgatni? Ilyen kánikulában okosabb dolog az obligált egy lityi bor szodával és sokkal izgalmasabb egy prefi kibicékkel. Szóval ott voltunk az előadáson nyolcan. Az igazgató, mert muszáj volt, az előadó mert hát ő nélküle nem lehet előadás, a gazda, mert házigazda nélkül, hogy is lehetne, egy választmányi tag, mert neki nem árthat az előadás, ő nem iszik alkoholt, a szerkesztő, hogy lássa: ott vagyok-e én a reporter, na meg a szegény komisszár, mert reáparancsoltak. Igaz, volt még egynéhány vezetőférfi és család, akik őszintén sajnálták hogy az előadást nem tartották meg. A jelen voltak a kellemes hűs teremben nemzetgyűléssé alakultak át és a következő határozatot hozták: (Igaz, én is mástól hallottam, mert mi csúrs-tagadás, engem is vártak a preferéncnál és én is szomjuhoztam a spricert, tehát én is elináltam.) „Az előadás elhalasztatik az őszre, de bővített programmal egy szombati napra. A felolvasás kezdete pont nyolckor (mert a közönség ugyanis pont kilencre érkezik be) 9—10-ig egy egyfelvonásos bolondéria, hölgyzereplők fürdőtrikóban, férfiak frakkban. 10—12-ig mozi. „A nagyvárosok fertői, 6 felvonásos társadalmi smonca erotikával garnirozva. 12 után másnap délig simmi, butangó stb. francois Sinclair eredeti dzsezbend zenekarával már most leszerződöttendő. Terített asztalok, amerikai mogyoró-versenyragás és térdkagyló-szépségsverseny, valamint pályázat: melyik fiatalember tudja az álkapcsát előbbre nyujtani nadrágzebbe gyömöszölt ököllel?”

Na erre az előadásra kérek a rendezőség-től egy tiszteletjegyet, mert bizony szegény magyarokra reánk fér egy kis műveltség, miért ne vennők ki részünket a nyugat áldásából itt keleten? Nincs igazam?

* * *

Betegsegélyző: A betegsegélyző a legszociálisabb intézmény, amit emberi elme kieszelt, mert tagjait csekély anyagi hozzájárulás fejében biztosítja betegség esetére, ellátja táppénzzel és gyógyszerekkel: Így tudtam eddig, amint elolvastam egy véletlenül kezembe akadt szaklapot, abból megtudtam, hogy nem mind arany ami fénylik, legalább nálunk nem. A szaklapokból megtudtam például, hogy megyénk székhelyén egy betegsegélyző orvos receptjét, amely narkotikus szert tartalmaz, az illegálisan működő betegsegélyző gyógyszer-tár laboránsa nem készíthette el, mert beteg volt és így volt aztán szabad elkészíteni a gyógyszert egy civil gyógyszerésznek.

Megtudtam továbbá, hogy a betegsegélyző orvosok el vannak látva gyógyszerekkel és vigan szolgáltatják ki az aspirint, a salicilt, a morfiumot, szóval tudva, de kényszerítve törvényellenességet követnek el, mert gyógyszereket készíteni és kiszolgáltatni csak gyógyszerészeknek szabad. (Vide: Legea sanilará). Természetesen nekem, mint hozzá nem értőnek, nem sok hozzátenni valóm van, de el kell higgyem ezeket a lehetetlen állapotokat, ha azt hivatalos szaklap nyitlan leközi. Csak azt a kérdést teszem fel: vajjon mit szólnának a betegsegélyző orvosai, ha teszem fel a gyógyszerészek elkezdésének házról házra jární, betegeket vizsgálni és orvoságokat rendelni, a kölcsönösségi elv alapján? Nem volna jobb a legális utra térni? A német pl. azt mondaná: „Es bleibe ein jeder bei seinen Leisten“.

ALPHA.

Cenzurat de: V. Ivăşcoiu, secretar de plasă.

Tanulóleányok felvétetnek női divatszalonban, Orăştie, Strada Filipescu 5. sz. alatt. 5 1—2

Elsőrangú finom borecet kapható a Transsylvania szállóban, líterenként 15 leu árban. 9 1—2

Bérbeadó a ref. Kún-kollegium konviktusi terme, a volt mozi terem. — Kún-kolleg. gazd. hivatala. 8 1—

Eladó a Str. Bratianu (Varga-u.) 32. szám alatti Csap-féle ház ³/₄ holdas gyümölcsös kerttel. Értekezni lehet Dr. Martini Ágoston ügyvéd ural.

A legolcsóbb árban
A legszebb árut
A legdívatosabb kiállításban

M. Stern cégnél

(ezelőtt Stern Ferdinánd)

Str. Regală 1. sz. alatt kaphatja nő és férfi egyaránt. — A legfrissebb nyári ujdonságok mélyen leszállított árban, őszi divatelmék a leggazdagabb választékban állanak a n. é. közönség rendelkezésére.

Szives pártfogást kér, tisztelettel:

M. Stern, kereskedő cég.

4 1—3

Nagyobb mennyiségű zsákok, jó minőségű, egyszer használt, jütányos árban eladók Breckner Mihály szappan- és gyertyagyárában Szászvároson. 137 2—6

Eladó egy 10 HP. **benzin-motor.** Cim a könyvnyomdában. 135 3—

Eladók a Str. Bratianu 29. és 31. szám alatti házak. Értekezni lehet Orbán Lajos tanárnál. 138 2—

Vendéglő megnyitás!

A n. é. közönség szives tudomására hozom, hogy a teljesen átalakított

„BOULEVARD”

étterem és kávéház vezetését átvettem s azt f. hó 8-án, vasárnap megnyitottam.

A legtisztább fajborok, a legkitünőbb konyha, a legfinomabb cukrászsütemények, fagyalt stb. versenykivüliségéről a n. é. közönség személyesen fog meggyőződhetni.

Abonensek részére **julius hó 15-től a legjobb házikoszt kapható.** — A n. é. közönség szives pártfogását kéri, teljes tisztelettel

3 1—3

id. Bisztricsányi Ernő,
vendéglős.

Figyelem! Folyó hó 14-én, szombaton este nagy, ünnepélyes megnyitás. Ugyanakkor az ország legjobb márkájú söre, a „Luther“-sör mélyen leszállított árban fog a n. é. közönségnek felszolgáltatni.

Fontos! Uj!

Fontos! Uj!

Mészárszék!

Hentesüzlet!

Alólirott a szászvárosi és környékbeli n. é. közönség b. tudomására hozom, hogy az Ardeleana-piaci üzletem fenntartása mellett f. év junius hó 16-ikától kezdődőleg egy uj

fiók-mészárszéket és hentes-üzletet

nyitottam Ferdinánd király-utca 4. sz. alatt, a „Central“ szálloda mellett.

Itt a t. közönségnek rendelkezésére állok a legfinomabb, mindig friss és kiváló minőségű mindennemű husfélékkel, valamint nagyválasztékú, feltétlenül tiszta és izletes hentesáruval.

Tisztelettel kérem a n. é. szászvárosi és környékbeli közönséget, hogy saját érdekükben minél számosabban bizalommal látogassanak meg, mivel, — mint a multban is, — a legtökéletesebben, teljes megelégedésre lesznek kiszolgálva.

Teljes tisztelettel:

Opincar Miklós, mészáros és hentes.

136 3—3

Nincs a megyében napilap,

s így a megyei vonatkozású eseményeket, személyi és egyéb híreket, rendeleteket s üzleti vonatkozású hirdetéseket

csakis a megyében megjelenő ujságokból olvashatja.

Rendelje meg a 16 év óta fennálló s a megye minden részébe járó

„Szászváros és Vidéké“-t

Előfizetési ára: Egész évre 240, félévre 120, negyed évre 60 leu. Hirdetéseik olcsók!